

Nüüd siis kuu-lub mei - e sü - da me - he - le, kes Kol - ga - tal
ki - be - da - mat sur - ma - hä - da nä - gi na - gu vaik - ne tall.

Ris - til Te - ma nõr - kes va - lus, kan - des pa - tu ka - ris - tust.

Ris - tilt a - ga koi - tis val - gus uu - es - ti täis ha - las - tust.

2. Pühas vaikuses nüüd läeme,
seisatame Kolgatal.
Hardumuses kummardame
sündind imet otsata:
orjaks alandas end vaba,
sangar saanud sulaseks,
nende eest, kes pattu teevad,
õige surmasuhu läks.

3. Vaenlased on vaiki jäänud:
võitja pärast Kolgata.
Kogodus, kes armu saanud,
ütleb Kristusele: "Jah!"
Jah! Sa kandsid meie häda.
Jah! Sa oled ikka truu.
Jah! Sull' kuulub meie süda.
Jah! Su armust kõik kord uus."

Paralleelviis: "Armas Jeesus, armastaja".

Viis: "Süda seltsiks südamele",
Böömimaa vennad, Herrnhut, 1737.
Sõnad: Friedrich von Bodelschwingh (junior),
1877-1946.
Tõlge: Toomas Jeremias Pöld, 1920-